

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

«Αἱ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινας θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν . . . ἅν ἡ παραβα-
ταις αὐτοῖς ἡ τρωχμαῖ ἐπιχειρῇ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρόποις ἐναντιοῦσθαι.»
(ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι
τῶν 10 στίχ. . . . δρ. 4.
Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα τὸν
στίχον λεπτ. 20.
Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐ-
σχήμως γεγραμμέναι καὶ μη-
δαμῶς καταπτόμεναι τινος
βαναύσως ἢ χλευαστικῶς.
Διὰ πᾶσαν διατριβὴν τὸν στί-
χον λεπτ. 40.

Τὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Ἐκείνο τὸ ὅποιον ἡ «Βυζαντίς» πρώτη, μετ' αὐτὴν δὲ ἡ ἐν Ἀθήναις «Ἐφημερίς» δι' ἀνταποκρίσεως ἐκ Βηρυτοῦ, ἀνεκοίνωσαν εἰς τὸ δημόσιον περὶ τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ συμβάντων, ἡμεῖς ἐγινώσκομεν λίαν ἐγκαίρως ἐξ ἰδιαίτερης ἀνταποκρίσεως ἐκ τοῦ Δαμασκού καὶ ἐκ Βηρυτοῦ. Ἐγινώσκομεν τὰ ἐνεργούμενα ἱερατικῶς κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ Πατριάρχου Ἱεροθέου, ὡς ἐγινώσκομεν καὶ προείπομεν πρὸ εἰκοσι περὶπου μηνῶν τὰς κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐνεργείας τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ φίλων καὶ ὁμοδόξων μας. Τῇ 7 10βρίου 1872 ἐγγράφομεν ἐπιθεωροῦντες τὰς ἀποκρούσεις ἐνεργείας τῆς ἐν τῇ Ἀνατολῇ μισελληνικῆς πολιτικῆς τάδε: ἀδὲν λέγομεν ἴσως, ἀλλὰ γινώσκομεν ὅτι κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς θρόνοις, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, ὑποκινεῖται ὑπὸ τῶν ῥώσων πρακτόρων ὁ ἐγγῶριος ἀραβικὸς πληθυσμὸς, καὶ τοῦτο οὐχὶ μεθ' ὑποστολῆς ἀλλ' ἀναφανδόν. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο ἀλλὰ καὶ ἄλλοτε καὶ ὑπεδείχμεν καὶ σαφῶς ἐδηλώσαμεν τὰ γινόμενα ἐκεῖ καὶ τὰ ἐτι χειρότερα προσδοκώμενα. Δὲν εἶνε δὲ ἐτος ὅλον ἀφοῦ ἀρμόδιως ὑπεδείξαμεν εἰς τὴν τότε ἑλληνικὴν κυβέρνησιν ὅποιον καθήκον, καθήκον ἀπαραίτητον ἐπεβάλλετο αὐτῇ ἀπέναντι τῶν ἐνεργουμένων ἐν Δαμασκῷ καὶ Βηρυτῷ καὶ ἐν ὅλῃ τῇ Συρίᾳ.

Ἐκ τῶν διαφόρων δημοσιευθέντων ἐπιστήμων ἐγγράφων, ἦτοι ἀναφορῶν, ἀπαντήσεων, συμφωνητικῶν, καὶ ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων διατριβῶν τῶν ὀρθοδόξων Δαμασκηνῶν ὁ ξενικὸς δάκτυλος, γίνεται καταφανέστατος, ἡ δ' ὁμοιότης πρὸς τὴν ἐναρξίν τοῦ λεγομένου Βουλγαρικοῦ ζητήματος εἶνε οὐχὶ παράδοξος. Οὕτω ἐκ μικρῶν καὶ χρηματικῶν ἀπορριμμάτων καὶ τὸ φοβερόν ἐκεῖνο ζήτημα, ὅπερ ἄλλην θὰ ἐλάμβανε τροπὴν, ἂν ἡμεῖς ἐγινώσκομεν τὰς κρυφίας ἐνεργείας καὶ τοὺς ἀποτέλους σκοποὺς τῆς ὑποκινήσεως. Τώρα ἰδοὺ νέον Βουλγαρικὸν ζήτημα, τοῦ ὁποίου, γινώσκομεν καὶ βλέπομεν τὰς κινήσεις καὶ τὰ ἐλατήρια, ἡμεῖς δὲ ἐξ ἀνταποκρίσεων ἐκείθεν καὶ τὰς μικροτέρας λεπτομερείας τῶν σκοπῶν ὧν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν, καθ' ἃ συνήχθησαν ἀπὸ στόματος αὐτῶν τῶν ἐγγῶριων Ἀράβων. Τὰ χρήματα τὰ ὅποια ζητοῦσιν οἱ Ἀράβες, οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ πρόσχημα ὅπως δικαιωθῶσιν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου καὶ διαβληθῇ ὁ Πατριάρχης καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ ἑλληνικὸς κλῆρος ἐπὶ αἰσχροκερδεῖα καὶ ἐλευνότητι. Αὐτοὺς ὁ ἐκ Κων/πόλεως ἐπιστέλλων πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς «Βυζαντίδος» Ἡλίας Χιτᾶτ, εἶνε δεδιδωγμένος οὐδὲν ἄλλο ἢ νὰ διασώρῃ καὶ ἐκ παντὸς τρόπου διατρανώῃ τὴν ἀπίστευτον ἐπὶ αἰσχρότητι πλεονεξίαν τοῦ Πατριάρχου Ἱεροθέου. Ὁ Κύριος γένοιτο ἱλεὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ ὀρθοδόξῳ Ἀνατολῇ! Διότι τὸν κύριον σκοπὸν αὐτῶν οἱ ταραχοποιοὶ δεικνύουσι φῶς φανερὰ ἐν τῇ τελευταίᾳ ἀπειλητικῇ παραγράφῳ τῆς ἀναφορᾶς τῶν, ἐν ἧ' λέγουσιν ὅτι δὲν θὰ ἀναγνωρίσωσιν ἐφεξῆς τὸν ποιμενάρχην τῶν. Τοῦτο εἶνε τολμηρὸν διάβημα τὸ ὅποιον ἔθηκαν εἰς τὸ στόμα τῶν ἀπονηρέτων Ἀράβων οἱ ἀποβυβαῖς ἐν ἐπισήμῳ ἐγγράφῳ, ἵνα μὴ φανῇ αὐτοῖς ὑπερβολικόν, ὅποταν πρόκειται καὶ νὰ το πραγματοποιήσωσιν. Εἶνε δ' ἐτι δέλεαρ φιλοχρηματίας πρὸς ἔθνος ἕνεκα τῆς ἡμιπολιτίστου θέσεως τοῦ σφόδρα ἐπιρρεπὲς εἰς τὸ κέρδος, ἡ ἐλπίς, ἡ φαιδροφοῖς ὑπόσχεται ὅτι θὰ περιέλθῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὁ Πανκτωλὸς τῶν μεγάλων ἐκκλησιαστικῶν, ἀφ' ὧν καταπλουτίζονται οἱ Ἕλληνες, ἀραιροῦντες τὰ δικαιώματα τῶν Ἀράβων. Φοβερός σκόπελος ἂν ἔχει νὰ παρακάμψῃ οὐχὶ ἄνευ μόθων καὶ κινδύνων ἡ ἑλληνικὴ ἐκκλησία ἀπέναντι τῶν ἐπιτηδείων ἐξηπατημένων Ἀράβων.

Κατόπιν ἐορτῆς δὲν ἐκτεινόμεθα εἰς τὴν ἐξιστόρησιν τῶν συμβάντων ἀφοῦ τοῖς πᾶσι κατέστησαν γνωστὰ καὶ ἀφοῦ θὰ ἐπανέλθωμεν ἄλλοτε, ἵνα διασαφίσωμεν τὴν θέσιν μας ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ καὶ τὰ καθήκοντα τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ. Παρατηροῦμεν μόνον τὰ ἐξῆς: Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἦτοι οἱ ἐν Συρίᾳ ἀντιπροσώποι τῆς

οὐδόλως ἐγίνωσκον τὰς διαθέσεις καὶ τὰς μελλούσας ἐνεργείας τῶν ὀρθοδόξων Ἀράβων πρὸς τὸν γραικὸν καὶ σεβάσμιον Πατριάρχην. Ὁ ἄκαμπτος οὗτος πρόμαχος τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς ἑλληνικῆς παιδείας ἐν τῇ Συρίᾳ πρὸ πολλοῦ ὑφίσταται τὰς ἐπανελημμένας ἐφόδους τῶν ῥώσων πρακτόρων, οἵτινες ἐπιτηδεῖας παρεσέδυσαν καὶ εἰς αὐτὸ τὸ πατριαρχεῖόν του δι' ἐξωνημένων ἀνθρωπαρίων, ἐκμεταλλευσόμενον τὸ γῆρας καὶ τὴν μόνωσίν του. Πότε ὅμως ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις προσεπάθησε νὰ τὸν ὑποστηρίξῃ διὰ τῶν νομίμων διεθνῶν καὶ τῶν θεμιτῶν ἀνεπισήμων μέσων τῆς ὥς ὥρεται;

Τί νὰ εἴπῃ τις πρὸς ἀνθρώπους μηδεμίαν συνείδησιν ἔχοντας τοῦ ἑαυτῶν καθήκοντος; Λέγομεν δὲ τοῦτο ἀνεπιφυλάκτως, διότι μεθ' ὅλην τὴν ἐθελουσιαν ἡμῶν, μεθ' ὅλην τὴν δυσωπίαν, ἐξακολουθοῦμεν νὰ βλέπωμεν τὴν ἐλευνότητα τῶν ἑλληνικῶν ἐνεργειῶν, ἦτοι τῶν ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων ἐν τοῖς προσώποις καὶ ἐν ταῖς πράξεσιν ἡ μᾶλλον ἀπραξίας τῶν κατὰ τόπους ἀνικάνων ὀργάνων αὐτῶν. Οἱ Μοσχοῦται εἰς τὰς ἐπικαιροτάτας θέσεις, ὡς οἱ ἐπιτήδαιοι στρατηγοὶ στέλλουσι τοὺς ἀρίστους καὶ ἐπιφανεστάτους μαχητὰς, ἐλάχιστα φροντίζοντες περὶ ἰσότητος θέσεως τοπικῆς καὶ ὀργάνου προσωπικοῦ. Ὁ ἀρχηγὸς ἐνὸς κόμματος, τοῦ σπουδαιοτάτου, ἐν Ῥωσίᾳ, εἶνε ἀπλὸς πρεσβευτὴς οὐχὶ ἐν Παρίσι, Λονδίνῳ ἢ Βερολίνῳ, ἀλλ' ἐν Κωνσταντινουπόλει. Οἱ ἀρίστοι διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ικανώτατοι, στέλλονται οὐχὶ εἰς ἐπιφανεῖς θέσεις, ἀλλ' ὡς ὑποπρόξενοι εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς καὶ ἀσιατικὰς πόλεις καὶ κωμπούλεις τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους, εἰς Βιτώλια, εἰς Φιλιππούπολιν, εἰς Αἶνον, εἰς Δαμασκὸν εἰς Γάζαν εἰς Ἱεροσόλυμα καὶ πέραν Ἱερδάνου. Ἡμεῖς στέλλομεν τοὺς ἀπομάχους τῶν διοικητικῶν θέσεων, τοὺς συμμάχους ἐν τοῖς ἐκλογικαῖς ὀργαῖς καὶ τοὺς οἰκειακοὺς ἡμῶν φίλους εἰς τὰς σπουδαίας προξενικὰς θέσεις ὡς εἰς μαγειρεῖα τῆς οἰκίας μας, ὡς εἰς ἀποθήκας τροφίμων. Τίς, παρακαλοῦμεν, τίς ἐκ τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὴν Ἑλλάδα, ἦτοι τὴν ἑλληνικὴν πολιτικὴν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἐν Συρίᾳ, τίς ἦτο ἱκανὸς νὰ φροντίσῃ, καὶ ὅχι νὰ φροντίσῃ, νὰ προῖδῃ μόνον τὰ συμβεβημένα μεταξὺ Πατριάρχου καὶ ὀρθοδόξων Ἀράβων καὶ ἐνεργήσῃ πρὸς πρὸληψιν αὐτῶν ἐκ τῶν ἐνόντων, ἦγον καθ' ὅσον ἐπέτρεπον αὐτῷ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἐπιτηδεύουσα τῶν ῥώσικων ὀργάνων; Τίς ἐπιπροφύρουν ἐν καιρῷ προσήκοντι τὸ ἑλληνικὸν ὑπουργεῖον, ἵνα ἐνεργηθῶσιν ἐκτοτε τὰ προσήκοντα, ἐὰν δὲ ἦτο καὶ δυνατόν νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐντεῦθεν, ἐὰν ἡκαίρει ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀπὸ τῶν μεγάλων καὶ σοβαρῶν ἐσωτερικῶν περισπασμῶν τῆς, δι' ὧν πρὶνεται νὰ λυθῇ μέγα πολιτικὸν ζήτημα διὰ τὸ εὐρύχωρον καὶ πολυμιγὲς τοῦτο κράτος, τὸ ζήτημα τοῦ πολιτεύματος, οὗ ἡ ἐκκρεμότης κρατεῖ μετέωρον τὴν τύχην τόσοῦ κόσμου;

Πρὸς Θεοῦ, πατριῶται, οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν! Ἀνοίξατε τὰ ὦτά σας, ἂν μὴ ἔχητε ἀνοικτούς τοὺς ὀφθαλμούς σας, ἂν μὴ δύνασθε νὰ τοὺς ἀνοίξητε. Ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ ἑλληνισμὸς δὲν εἶθε σὰς μόνον, ἡ φαντασία σας καὶ ἡ ἐξουσία σας. Ἄν ἦσθε ἱκανοὶ, ἐνεργεῖτε προσηκόντως, διότι θὰ μετανοήσητε, καὶ μεθ' ὧν τὸ ἔθνος, μετάνοιαν ἀνωφελῆ. Ἄν δὲν ἦσθε, ἀποσύρθητε ὅπου σὰς προσήκει κατὰ τὴν ἱκανότητά σας, ἐξεί, τὰ πάθη καὶ τὰ συμφροντά σας. Ὁ ἑλληνισμὸς δὲν εἶνε διὰ σὰς, σὰς δὲν εἶθε διὰ τὸν ἑλληνισμόν, τοῦδ' ὅπερ ὀγλίγωρα θὰ νοηθῇ, ἀδελφὸν ἂν ἐπ' ἀγαθῷ ἢ ἐπ' ὀλέθρῳ.

Τὸ ἔγγραφο τοῦ Ῥώσου ὑποπροξένου Πτολεμαΐδος.

Ἀργὰ λίαν δημοσιεύομεν τὸ περιώνυμον καταστάν ἔγγραφο τοῦτο, δι' ὃ ἐπαύθη ἡ καλὴ ἐν Κωνσταντινουπόλει συναδέλφους «Le Phare de Bos-

phore.» Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἐγγράφου τούτου ἤλθεν ἐν καιρῷ ἵνα δείξῃ φανερά τὴν συνάφειαν ὧν τῶν ἐν ταῖς διαφόροις πατριαρχικαῖς περιφερείαις ἐνεργειῶν τῆς Ῥωσικῆς πολιτικῆς. Οὐχὶ πλέον ὅτι ἀμφιβάλλει τις ἐπὶ τοῖς ἀπὸ ἐτῶν βυρσοδομημένοις κατὰ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιρροῆς, κατὰ τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἐν Ἀνατολῇ, τοῦτο οὐδαμῶς θέλωμεν νὰ διίσχυρισθῶμεν. Οὐδ' ἀποροῦμεν ὅφ' ὅποιον πρόσχημα θέλει καλύψῃ ἑαυτὴν ἡ Ῥωσικὴ δολοπλοκία ἀπέναντι τῆς Πύλης καὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐν Τουρκίᾳ ἀντιπροσωπιῶν. Εἰς τοῦτο οὐδεμίαν δυσκολίαν ἔχει καὶ οὐδεμίαν δυσκολίαν εὐρίσκει ἡ Μοσχοδιτικὴ πονηρία. Εὐθὺς μάλιστα καὶ ἔλυσεν τὰ δεσμὰ, μᾶλλον δ' εἶπεν ἔθραυσε τὴν παγίδα, ἀνευθυριάστως κηρύξασα πλαστὸν τὸ ἔγγραφο καὶ κατορθώσασα νὰ παυθῇ ὀριστικῶς ἡ ἐκδώσασα αὐτὸ πρῶτον ἐφημερίς. Καί τοι καὶ ταῦτα πάντα ἦσαν ὅλως δι' αὐτὴν περιττὰ, ἀπροκαλύπτως ἐνεργούσαν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ αὐτοκρατορίᾳ, ὡς ἐν ἰδίῳ οἴκῳ, τὴν πολιτικὴν αὐτῆς οἰκονομίαν μεθ' ὅλης τῆς ἀνέσεως καὶ ὅλης τῆς ἐπιμελείας. Περὶ τούτων ὧν οὐδεμίαν ὑφίστάμεθα ἀπορίαν, οὐδαμῶς παρεξενευσόμεθα, διότι πλέον ἐξωκειώθημεν μετὰ τὰ πράγματα, εὐχόμεθα δὲ μόνον νὰ μὴ ἰδωμεν καὶ χειρότερα. Ἀποροῦμεν μόνον μίαν πικρὰν ἀπορίαν. Αἱ ἑλληνικαὶ κυβερνήσεις, ἐνεργοῦσιν ἄρ' ἂν γε τὸ καθήκον αὐτῶν, ἐνεργοῦσι τὸ δυνατόν ἑαυταῖς, ἐκπληροῦσι τὰ χρέη αὐτῶν ὡς ἐκπροσωποῦσιν τὸ συμφέρον, τὴν τιμὴν καὶ τὸ μέλλον τοῦ ἑλληνισμοῦ, εἰς ἀγῶνα φοβερόν, ὅποιος ὁ ἀπὸ ἐτῶν συγκροτούμενος ἐσχάτως δὲ καταφανέστατος γενόμενος καὶ τοῖς τυφλοῖς, ὅτι διακινδυνεύει διὰ παντὸς αὐτὴν τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ὑπαρξίν ἑλλήνων καὶ ἑλληνισμοῦ; Ἐφρόντισαν, φροντίζουσι νὰ ὑποστηρίξωσι τὸ κινδυνεῦον ἔθνος, οὐχὶ ὅσον καταπορθοῦσιν οἱ δυσμενεῖς ἡμῖν, ἀλλ' ὅσον τὸ κοινὸν συμφέρον, ἡ ἀγαθὴ σύμπνοια, ἡ καλὴ γειτονία καὶ αἱ διεθνεῖς σχέσεις ἐπιτρέπουσιν αὐταῖς; Ταλαίπωρον ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀθλίον μέλλον τοῦ ἑλληνισμοῦ! Ὅ, τι κατάρθωσαν οἱ δοῦλοι πατέρες ἡμῶν, ἡμεῖς οὐ μόνον νὰ διατηρήσωμεν ἀδυνατούμεν, ἀλλὰ καὶ φθείρομεν αὐτὸ ἐκόντες, καὶ τείνομεν εἰς τὸ νὰ ἐξαφανίσωμεν ὅ, τι πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν ἐνομιζόμεν ὀλίγον καὶ ἀνεπαρκὲς δι' ἡμᾶς αὐτοῦς.

Μεθ' ὅσα ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀνωτέρῳ ἀρθριδίῳ εἶπομεν περὶ τῶν προξενικῶν ἐν Συρίᾳ καὶ Ἀλαβίας θέσεων, περιττὸν κρίνομεν νὰ ἐπενέγκωμεν ἄλλα. Ἡ θλίψις ἡμῶν θέλει διπλασιασθῇ ἀνωφελῶς.

Ἐν μόνον ἔχομεν νὰ ἀναγγεῖλωμεν μετὰ χαρᾶς εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν. Ὅτι τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐγγράφου τούτου ἀπαξ ἅπας ὁ ἑλληνικὸς τύπος ἐσχολίασεν ὅπως ἔδει καὶ συνέστησεν ὅπου ἔδει. Μεταξὺ τῶν ἄλλων μεγάλῃ ἀγαλλίασιν συνησθάνθημεν ἀναγνόντες ἐν τῷ συναδέλφῳ «Αἰῶνι» κρίσιν συμφωνοῦσαν καθ' ὅλα τῇ ἐθνικῇ πολιτικῇ, ἣν ὅλον τὸ ἔθνος ἡσπασθῇ ἀπὸ τριῶν ἐτῶν. Ἰδοὺ τί γράφει περὶ τούτου ὁ «Αἰών».

«Δὲν δυνάμεθα ὅμως ἀπὸ τοῦδε νὰ ἀποκρύψωμεν τὴν λύπην ἡμῶν, ὅτι ἡ μεγάλη ὁμόθητος τῆς Ῥωσικῆς Δύναμις, ἥτις τόσας προσήνεγκεν ἄλλοις

τε ὑπὲρ τῆς Ἀνατολῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπηρεσίας, ἀπὸ τίνος βαδίζει πολιτικὴν ἐπιμεμπτον καὶ ἀκατανόητον. Πλανᾶται, ἐὰν νομίζῃ, ὅτι, ἐν σπείρουσα ζιζάνια καὶ ὑπεκαίοντα τὰς διαιρέσεις καὶ τὰς διχονοίας, θὰ καταλήξῃ εἰς εὐάρεστα δι' ἑαυτὴν σημεῖα. Πρὸ πάντων δὲ τοιαύτην δεικνύουσα κατὰ τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας δυσμένειαν, ἀδίκως ἐξεγείρει καθ' ἑαυτῆς τοῦ ἑλληνικοῦ Ἔθνους τὴν ἀγανάκτησιν, λησμονοῦσα ὅσα ὀφείλει αὐτῷ ἀπ' αἰώνων, ὅσα οἱ Ἕλληνες ὑπέσταναν, χάριν αὐτῆς ἐπὶ μακρὰ ἔτη, καὶ μὴ ἐννοοῦσα, ὅτι ἡ θέσις τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Ἀνατολῇ εἶναι πολλὰ διάφορος παντὸς ἄλλου φύλου, ὅσην σεβαστὰ ἀν' ὧσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν. Ἀλλοὺς ὑπηρετεῖ ἡ Ῥωσσία, οὕτω πρὸς τοὺς Ἕλληνας φερομένη, ματαιοπονεῖ δὲ ἐὰν ὑποθέτῃ, ὅτι δύναται νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, διὰ πολιτικῆς ἢ ἀπέχουσαν νὰ χαρακτηρίσωμεν, ἀλλ' ἥτις ὁμολογουμένως εἶναι ἀναξία καὶ τοῦ παρελθόντος, καὶ τοῦ ἐνεστώτος μεγαλείου τῆς Ῥωσσίας, καὶ τῶν ἐν τῷ μέλλοντι προσδοκίων αὐτῆς.»

Συγχαίρομεν τῷ κ. Φιλήμονι οὐχὶ ἐπὶ τοῖς πατριωτικοῖς αὐτοῦ αἰσθήμασι περὶ ὧν οὐδεμίαν ποτὲ εἶχομεν ἀμφιβολίαν, ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρρησίᾳ, μετ' ἧς ἐδήλωσε τὸ φρόνημά του περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ ἔθνους, παρὰ τὰς προσδοκίας τῶν ἄλλα περὶ αὐτοῦ ὑπολαμβάνοντων. Ἡμεῖς αἰείποτε ἐπιστεῦσαμεν εὐλικρινῶς, ὅτι ἄνδρες νοήμονες ἅμα καὶ πεπαιδευμένοι οὐδένα φόβον ἔχουσι νὰ ἀποβάλωσι τὰ αἰσθήματα τὰ πατριωτικὰ τὰ ὅποια πατρικὴ εὐλάβεια, ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα ἐνέσπειραν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡ ἐπιμελεμένη δὲ παιδεία καὶ ἑλληνικὴ ἀνατροφή ἐνίσχυσαν ἐν αὐτῇ. Ὁ κ. Φιλήμων εὐρίσκεται ἐν τῇ μοίρᾳ ταύτῃ, πολὺ δὲ ἠποροῦμεν ἕως τώρα, πῶς δὲν ἐγένετο κατάδηλος τοῖς πᾶσιν, ἡ πῶς δὲν ἀφῆνετο νὰ γείνῃ κατάδηλος ἡ ἀλήθεια. Ἡ πατρίς ἔχει ἀνάγκην παιδείας καὶ νοημοσύνης πολιτικῆς καὶ ἐθνικῆς, τὸ γινώσκει δὲ παντὸς ἄλλου κάλλιον ὁ κ. Φιλήμων. Ἀρίστη θέσις εἰσιμάζεται δι' αὐτὸν ἐὰν οὕτω πολιτευθῇ, ὥς ἐν ὀλίγοις ὑπερφαίνεται ἀνωτέρω, ἡγουν ὅχι μόνον ἐν ὅσοις λέγει ἀλλὰ καὶ ἐν ὅσοις παραλείπει. Πολλῶν δὲ ἀριπρεπέστερος θέλει καταστῇ, ἀν καὶ τὰ ἐσωτερικῶς ὀλίγον τροποποιήσῃ πολιτικά του δόγματα, ἡγουν ἀν κηρυχθῇ ὡς καὶ πράγματι εἶνε ἀχραιφνῆς συνταγματικός. Ταῦτα εἰ ὀλίγοις καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐπαυλαυβάνομεν δὲ ὅτι συγχαίρομεν ἀπὸ μέσης καρδίας τῷ κ. Φιλήμονι.

Ἰδοὺ τὸ ἔγγραφον

«Οσιώτατοι ὀρθόδοξοι ἱερεῖς, τιμώτατοι ἀδελφοί, προσετώτες καὶ πρόκριτοι τοῦ ἔθνους καὶ λοιποὶ ἀπαξάπαντες κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Ἀκρης.

Ἐλάθετε βεβαίως γινώσκον τῶν ὁδηγῶν ἀπὸ ἑγγράφου ἐπεστείλαμεν προηγουμένως πᾶσιν ὑμῖν δι' ἀνθρώπων τῆς ἡμετέρας ἐμπιστοσύνης περὶ τῶν ἐξυφανθεισῶν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων μοναχῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ δολοπλοκῶν κατὰ τοῦ πατριάρχου τῶν Ὀρθοδόξων κ. Κυρίλλου, διότι οὗτος δὲν συνήνεσε νὰ ὑπογράψῃ τὴν πράξιν, δι' ἧς οἱ Βούλγαροι ἐκηρύχθησαν σχισματικοί. Πᾶσαι αὗται αἱ δολοπλοκίαι, λίαν ἄλλως γνωσταί, διεδόθησαν καθ' ἅπασαν τὴν Συρίαν καὶ ἐκεῖθεν κατεπλημύνησαν τὰ βασίλεια τῶν Βουλγάρων. Καὶ ἐπειδὴ οἱ δολοπλόκοι οὗτοι, αἵτινες μόνον τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον ὑπ' ὅψιν ἔχουσι, δὲν παύονται ἐξαπατῶντες καὶ παραρριπνύοντες ὑμᾶς ὅπως ἀναγνωρίσητε τὸν Προκόπιον ὡς πατριάρχον τῶν Ὀρθοδόξων, ὅπερ ἀπολύτως ἀδύνατον, σπεύδωμεν καθ' ἡμᾶς ἐλάθωμεν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πληροφορίας παρὰ τῆς Ῥωσικῆς καὶ παρὰ τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου νὰ γνωστοποιήσωμεν πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις τῆς ἐπαρχίας Ἀκρης ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀνισχυθῶσιν οὕτε νὰ φοβῶνται τοὺς δολοπλόκους ἐκείνους καὶ τὰς δυσμενεῖς αὐτῶν διαθέσεις. Πρὸς δὲ, ἐνστάλημεν νὰ σὰς διακοινώσωμεν ὅτι ἡ κατὰ τὴν τοῦ κατὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν Βουλγάρων κηρυχθέντος σχισματος ἡμᾶς ἐστὶν ὡφέλιμος τῷ ἡμετέρῳ ἔθνῳ, ὅτι ἐλπίζομεν ν' ἀπελευθερώσωσι τοὺς ἁγίους τόπους ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν Ἑλλήνων μοναχῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ καταλαβόντες νὰ τηρήσωσιν αὐτοὺς ἐν ὀνόματι τῶν Ἀράβων κατοίκων τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν ὅτι οἱ Ἕλληνες μοναχοὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ στερηθήσονται τῆς κατοχῆς τῶν ἁγίων τόπων ἐνεκ τῶν σκευωριῶν, δι' ὧν ἐπλήρωσαν τὴν οἰκουμένην ἁπασαν καὶ τοῦ διωγμοῦ ἀν' ἐξήσχισαν κατὰ τοῦ πατριάρχου Κυρίλλου ἐρευνῆναι ὅτι, χάριν τῷ ὅτι οἱ Ἀράβες εἰσι μικροὶ καὶ ὅτι ἀνευρίθῃ ὑπὸ

τῆς Ῥωσικῆς κυβερνήσεως νὰ παραχωρηθῇ εἰς τοὺς Ἀράβας κατοίκους τῆς Παλαιστίνης μέρος τῶν ὑπὲρ τοῦ ἁγίου Τάφου γενομένων προσφορῶν ὅτι τέλος ἐλπίζετο εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Κατὰ συνέπειαν πάντων προσέχετε μὴ ἀναγνωρίσητε τὸν Προκόπιον ὡς πατριάρχον, ἐπειδὴ σύμπασα ἡ ἐπαρχία δὲν ἀπεδέχθη αὐτόν· προσέχετε μὴ ἐξαπατηθῆτε ὑπὸ τῶν δολοπλόκων ἐκείνων οἵτινες παρακιννοῦσιν ὑμᾶς νὰ παρουσιάσητε εἰς τὸν Προκόπιον εὐχαριστήριους φερούσας τὰς ὑμετέρας σφραγίδας· προσέχετε ἀπὸ τῶν σκευωριῶν αὐτῶν καὶ ἡ Ῥωσικὴ κυβερνήσις ἐστὶν ἐτοιμοτάτη ὅπως προστατεύσῃ τὰ δέκα τῶν Ἀράβων καὶ ἀφαιρέσῃ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῆς προσπαθειῶν τὰς ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν Ἑλλήνων μοναχῶν. Ἐλπίζομεν πρὸς ταῦτα ὅτι Ῥωσσοὶ ἱερεῖς ἐλεύσονται ἐνταῦθα ὅπως συμπαρασταθῶσι τοῖς Ἀράβιν ἐν ταῖς προσευχαῖς αὐτῶν.

Ἐγγράφοντες ὑμῖν ταῦτα ἐκ μέρους τοῦ προξενίου καὶ τῇ σφραγίδι αὐτοῦ ἐπαυλαυβάνομεν νὰ μὴ ἐξαπατηθῆτε. Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ἐγγράφη διὰ χειρὸς τῶν κ. κ. Χαμμάρι καὶ Βαρδού οἵτινες εἰσὶν ἄξιοι ἐμπιστοσύνης, καὶ ἀνακοινώσουσιν ὑμῖν τὰ λοιπὰ διὰ ζώτης φωνῆς. Δίδομεν εἰς ὑμᾶς τὰς ὁδηγίας ταύτας μυστικῶς καὶ εὐχόμεθα ὅπως κύριος ὁ Θεὸς ᾗ μετ' ὑμῶν.

27 ἀπριλίου.

Ὁ ὑποπρόξενος τῆς Ῥωσσίας ἐν Ἀκρῇ καὶ Κάϊφα
ΠΑΙΑΣ ΑΒΟΥΤ.

Καράμελλαι καὶ πινίδαι

εἰς τὸν μικρὸν Ἀτλαντὰ τῆς Νοθελλην. φιλολογίας
Κον Τ. Ἀμπελᾶν.

Τὸ ἥμέως καὶ λογικῶς συζητεῖν ἀντεκατέστη πρὸ καιροῦ διὰ τοῦ ὑβρίζειν, καὶ ἀλλοιμονοῦν εἰς ἐκείνον ὅστις ἀγνοῶν τὴν τοιαύτην ἀλήθειαν ἤθελε τολμήσει νὰ καταβῇ εἰς οἶον· διήποτε εἶδους συζήτησιν εἴτε πολιτικὴν εἴτε φιλολογικὴν. Τοῦτων ἐνεκὰ δὲν ἠθέλαμεν πλέον νὰ συζητήσωμεν σπουδαίως μετὰ τοῦ κ. Τ. Ἀμπελᾶ, ἄτε παρεκτραπέντος εἰς ὕβρεις καὶ εἰρωνίας ἀναλάτους, ἥκιστα ἀρμοζούσας εἰς φιλολογικὰς συζητήσεις. Λαμβάνομεν ὅμως τὸν κόπον νὰ δώσωμεν αὐτῷ ἐν τελευταίον μάθημα ὅπως τῷ ὑποδείξωμεν τὴν γυμνότητα αὐτοῦ.

Καὶ πρῶτον περὶ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ ἀρθροῦ μου παρατηροῦμεν αὐτῷ, ὅτι υἱοθετοῦμεν τὸ ἡμῖς μέρος τῆς ἀνεκδότου πρὸς ἡμᾶς εὐτραπέλου ἀπαντήσεώς του, Καράμελλαι καὶ Στραγγαλῖαι, καὶ μετὰ προσθήκης ἐτέρως τινος λέξεως τῶν πινιδῶν, μᾶλλον γλυκυτέρας, ἐπιγράφομεν τὴν ἡμετέραν διατριβήν. Πᾶς σχεδὸν συγγραφεὺς, ἀδιάφορον ἐὰν ᾖ μυθιστοριογράφος, ποιητὴς ἢ ιστορικός, ἀξιοῖ ὅπως πᾶσα ἐπὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ βιβλιοκρισία καὶ πᾶν διάφορον ἀναγγέλλων τὴν ἐκδοσὶν αὐτοῦ, λόγου χάριν τῆς «Νύμφης τοῦ Ναυαγίου», τοῦ «Καυνοῦ» Ἐρωτος», τῶν «Παλμῶν», τῆς «Ἱστορίας τῆς νήσου Σύρου» καὶ ἄλλων, συνοδεύονται μετ' ἐγκώμια ἐξυμνοῦντα τὴν φιλοπονίαν, τὴν κρίσιν καὶ ἐμβριθείαν τοῦ συγγραφέως, παντάπασιν δ' ὁ συγγραφεὺς τοιούτου ἔργου δὲν εὐχαριστεῖται, ἐὰν ἀποτολμήσῃ τις νὰ καταδείξῃ αὐτῷ τὰ τρωτὰ τῆς συγγραφῆς του μέρη. Τὴν τοιαύτην ἀπαίτησιν κέντηται καὶ ὁ μικρομέγας φίλος μας Μικρὸς Ἀτλας. Σύμφωνον πρὸς τὰς ἀξιώσεις τῶν συγγραφέων τοῦτων πάντα τὰ ἐγκώμια καὶ οἱ πανηγυρικοὶ, ὅσοι δημοσιεύονται εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ βιβλίου, (πρὶν μάλιστα ἀναγνωσθῇ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ) συντάκταις ἔχουσιν, ὅτε μὲν τοὺς παιδικοὺς γίλους τοῦ συγγραφέως, ὅτε δὲ αὐτὸν τοῦτον τὸν συγγραφέα. Οἱ πάντες ἐπομένως γνωρίζοντες ταῦτα, προτιμῶσι ν' ἀπέχωνται τοῦ νὰ καταβῶσι καὶ κτυπήσωσι τὴν ἡμιμάθειαν καὶ δοκισσοφίαν καὶ σφίονισιν τοῦ τοιούτου αὐθάδεις νὰ ἐγείρωσι κεφαλὴν καὶ νὰ νομίζωσιν ἐν τῷ κόφῳ ἐγώσμων τῶν, ὅτι κατὰ τι σημαίνουσιν.

Ἡ τοιαύτη ἀνοχὴ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας γίνεται ὅλον ἐν προξενος ζημιῶν σπουδαιωτάτων εἰς τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν νέαν φιλολογίαν ἡμῶν, διότι πολλοὶ μὲν ἀδελφοὶ ὅλως τῆς τῆς ἡμετέρας γλώσσης καὶ τῶν ξένων γλωσσῶν ἀποθραυσμένοι ἀναλαμβάνουσι τὴν μετάφρασιν ἔργων, τὰ ὅποια μόλις ἐννοοῦσι καὶ δολοφρονοῦσιν οὕτω τὰς τε ἰδέας τῶν μεταφραζομένων συγγραφέων καὶ αὐτὴν ἡμῶν τὴν γλῶσσαν, (ἢ ἐπλήρωσαν καὶ πληροῦσι βαρβαρισμῶν καὶ ξενικῶν ἰδιωτισμῶν), ἄλλοι δὲ πάλιν, ὑπὸ πρωτοτύπου κινούμενοι πνεύματος, ἐπιστρεφούσι παραπομπὰς ἐπὶ παραπομπῶν καὶ σημειώσεις ἐπὶ σημειώσεων, ἃς καθ' ὅλοκληρίαν στρεβλοῦσι καθ' ὅσον παραλαμβάνουσι ταύτας οὐχὶ ἐκ τῶν πρωτοτύπων συγγραμμάτων (τὰ ὅποια οὐτε ἐννοοῦσιν οὐτε κλύχουσαν νὰ ἴδωσιν) ἀλλ' ἐκ μεταφράσεων ἢ διηγήσεων ἢ ἀντιγράφων αὐτολεξεῖ ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου βιβλίου τὸ ὅποιον ἔλαβον ὡς ὁδηγὸν καὶ τυφλοστῖν αὐτῶν. Μεταξὺ τῶν τελευταίων αὐτῶν κατατάσσεται δικαίως καὶ ὁ μικρὸς μας Ἀτλας, ὅστις φρονήσας τὴν δόξαν τοῦ σοφοῦ κ. Ραγκαβῆ ἐνόμισεν ὅτι ἐπιτέτραπται ἐκάστῳ νὰ πετᾷ ἀπὸ τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλον κλάδον γράφων, ὅτι τῷ κατέβη σὺν κεφάλει, καὶ παρουσιαζόμενος ὡς οἱ πρωσοπιδωφόροι κατὰ τὰς ἀποκρέω ὑπὸ διαφόρους μορφάς.

Ἀλλὰ κλητὸς τῶν τῶν ἡμετέρων πρᾶξις ὁ ἐφημέριος μυθιστοριογράφος

φρος καὶ δεκαεξαετής τὴν ἡλικίαν κατὰ τὴν συγγραφὴν τῆς «Νύμφης τοῦ Ναυαγίου», νῦν δὲ ιστοριογράφος καὶ δικηγόρος· ἐὰν ἀφίπων τὸ ὄνομα Τυμολέων ἀνελάμβανε τὸ ὄνομα Χαμαιλέων. Μόλα ταῦτα πᾶς συγγραφεὺς (καὶ συγγραφεὺς λέγεται πᾶς ὁ γράφων ἔστω καὶ ἀκρισίας καὶ ἀνοησίας) κατέχει θέσιν τινὰ ἐν τῇ φιλολογίᾳ, δι' ἧς καὶ ὁ ἄλλος παρὰ πρωτοδικαὶς δικαστικός, κλητὴρ Ἀγγελομυθιστοριογράφος, τὰς ἀξιώσεις τοῦ μικροῦ Ἀτλαντοῦ μας, ἔσπευσε νὰ κοινωποιήσῃ αὐτῷ αὐτοπροσώπως τὸν προσήκοντα διορισμὸν μετὰ τὴν ἐπομένῃν συγκριτικὴν σημείωσιν. Ἐν τῇ νοθελληνικῇ φιλολογίᾳ κατέχετε τὴν αὐτὴν θέσιν, ἢ ὁ Καπετὰν Τσίλιας (τὸν ὅποιον ἐλησμονήσατε ν' ἀναφέρητε εἰς τὴν ἀξιόλογον ὑμῶν ἱστορίαν) εἰς τὴν Ὀκτωβριανὴν μεταπολίτευσιν, προηγεῖσθε ὅμως τοῦτου κατὰ τὰς τελετὰς ὡς δικηγόρος.

Κατὰ τὴν τοῦτων προδωρὴν ἤδη εἰς ἀναίρεσιν τῶν ψευδολογιῶν τὰς ὁποίας ἐπεσφρεύσατε ἐν τῇ ἀπαντήσεϊ ὑμῶν εἰς τὰ ὑπ' ἀρ. 177—178 φύλλα τῆς ἐφημερίδος «Πανόπης».

Λέγετε, ὅτι ἠθέλατε αἰσθανθῇ ἀκρίβειαν, ἀν ἐκ φιλολογικῶν καθήκοντος ὑπερχεούσθε νὰ μοι ἀπαντήσητε, ἐπράξατε δὲ τοῦτο, ὅπως μὴ οἱ συμπολίται ἡμῶν βλέποντες τὰ ἐν μὲν τελείδι ἀνευρισκόμενα λάθη, ὑποθέσωσιν, ὅτι καὶ αἱ ἑτεραί 999 σελίδες τοῦ ἱστορικοῦ σας δοκιμίου βεβαίως τῶν αὐτῶν λαθῶν.

Καὶ ὅμως οὐδὲν τοῦτο παράδοξον, ἀλλ' οὕτε ὁ χρόνος, οὕτε αἱ ἄλλαι ἀσχολίαι μοι θὰ μοι ἐπέτρεπον νὰ σὰς ἀποδείξω τὰ ἀληθῆς τῶν ἀμφιβολιῶν μου. Αἱ ἀμφιβολίαι μου μάλιστα αὐτὰ μετατρέπονται εἰς πλήρη πεποίθησιν, διότι — ἐξ ἐπισταμένης μελέτης μερικῶν σελίδων πραγματευομένων περὶ διαφόρων ἀντικειμένων ἐσφαλμένων, ἰδίᾳ δὲ περὶ τῶν ἐν τῷ κήπῳ τοῦ κ. Παλαιολόγου ἀρχαιοτήτων, τὰς ὁποίας θεωρεῖτε ὡς ἀνευρεθείσας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ νήστῳ, καὶ ἐκ τούτου πολλὰ τὰ παράδοξα λέγετε, ἐνῶ οὐδεμίαν αὐτῶν, ὡς μετ' ἐπιστάσεως ὁ κ. Γ. Παλαιολόγος, ἀνήκει εἰς τὴν Σύρον, διότι πᾶσαι ἀπεστάλησαν αὐτῷ ἐκ διαφόρων ἄλλων νήσων — πείθομαι ὅτι καὶ αἱ ἐπίλοιποι σελίδες οὐδαμῶς ἀμοιροῦσι τοιούτων παραδοξολογιῶν.

Πρὶν ἢ προῶν περαιτέρω νομίζω καθήκον μου νὰ παρατηρήσω ὑμῖν, ὅτι πολλάκις ἐξ ἰδίων τὰ ἀλλότρια κρίνοντες ἀποφαινεσθε, ὅτι τὰ παρ' ἐμοῦ ψευδωνύμως καταχωρισθέντα ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι, μοι ὑπεβλήθησαν πρὸς ὑπογραφήν, καὶ οὕτω κατέστην μικρομέγας καὶ θυμὸς φιλοπαίγμωνων τινῶν φίλων μου.

Θύμα τοιούτου, κ. Ἀμπελᾶ, γίνεσθε καθ' ἐκάστην, καὶ πολυλάκις, ἀν ὅχι σήμερον τοῦλάχιστον εἰς ἄλλην ἐποχὴν, ἐθέσατε τὴν ὑπογραφήν σας εἰς ἔργα εἰς τὰ ὅποια οἱ ὑποβολαῖς καὶ διορθωταὶ ὑμῶν οὐδε σειρὰν ἰδικὴν σας ἀφῆκον. Περὶ δὲ τοῦ ἱστορικοῦ ἀνευθύνου σας, λέγετε, ὅτι εἰς πᾶσαν σελίδα ὑπάρχουσι παρατεθειμέναι αἱ παραπομπαὶ παρ' ὧν ἠρξήθητε τὰ ὅσα περὶ Δουκῶν ἐγράφατε, ὡς πρῶτον δὲ καὶ κυρίαν πηγὴν ἀναφέρετε τὸν Sauder (γράφει Sanger) ἐν τῷ συγγράμματι τοῦ ὀποῖο «Histoire nouvelle des Anciens Ducs et autres Souverains de l'Archipel» διαβεβαιούσιναι τὰ ὅσα ὑμῶν περὶ τῶν Δουκῶν λεχθέντα. Τὴν βεβαίαν τοῦτο ὡς ὑμεῖς μετ' ἐπιστάσεως σὰς ἦτον ὅλως ἄγνωστον, καὶ πρῶτον ἤδη μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἱστορίας σας παρ' ἐμοῦ τὸ ἐλάθετε. Ἐπειδὴ δ' οὐδεὶς τῶν ἄλλων συγγραφέων οὐδὲ ἐπικαλεῖσθε μνημονεύει τὸν ἀνωτέρω τυφλοστῖν μου, ἀπορῶ τῇ ἀληθείᾳ πῶς τὸν ἐπικαλεῖσθε. Δικαιοῦμαι ἐπομένως νὰ παραθέσω ὑμῖν τὴν διαδοχικὴν σειρὰν τῶν Δουκῶν τοῦ εἰρημένου συγγραφέως ὅπως εἶδῃτε ἐὰν ἀναφέρῃ τὰ ὅσα ὑμεῖς ἐσφαλμένως τῷ ἀπεδίδετε χωρὶς καὶ νὰ τὸν ἀναγνώσητε.

Κατάλογος τῶν Δουκῶν κατὰ Sanger (καὶ ὅχι Sauder).

1) Μάρκος Σανούδος, 2) Ἀγγελος Σανούδος, 3) Μάρκος Σανούδος, 4) Γουλιέλμος Σανούδος, 5) Νικόλαος Σανούδος, 6) Ἰωάννης Σανούδος, 7) Ἰωάννης Καρκέριος, 8) Νικόλαος Σανούδος, 9) Νικόλαος Καρκέριος, 10) Φραγκίσκος Κρίσπος, 11) Ἰάκωβος Κρίσπος, 12) Ἰωάννης Κρίσπος, 13) Ἰάκωβος Κρίσπος, 14) Ἰωάννης Ἰάκωβος Κρίσπος, 15) Γουλιέλμος Κρίσπος, 16) Φραγκίσκος Κρίσπος, 17) Ἰάκωβος Κρίσπος, 18) Ἰωάννης Κρίσπος, 19) Φραγκίσκος Κρίσπος, 20) Ἰωάννης Κρίσπος, 21) Ἰάκωβος Κρίσπος.

Καὶ τοιούτος μὲν ὁ κατάλογος, περὶ δὲ τοῦ τελευταίου Δουκοῦ Ἰακώβου, ἰδοὺ τί ἀναφέρει ὁ προειρημένος συγγραφεὺς ἐν σελ. 298 καὶ 303.

«Après la nomination de Jean Michez, (Jacques) Crispo et ses enfans se réfugièrent à Venise. La république les reçut avec de grandes marques de compassion et de tendresse; et comme ils étoient ténuez de tout, on leur assigna des fonds suffisans pour les faire subsister d'une manière conforme à leur naissance et au rang illustre qu'ils avoient tenu. Le malheureux Duc n'eut pas la consolation d'en jouir longtemps. Il mourut dans peu, accablé d'ennuis et cette famille autre fois si considerable en Orient, est entiere ment éteinte.»

Ἀν ἀρκεῖ δὲ, ὅτι οὐ μόνον ὁ Sanger, ἀν κακῶς ἐπικαλεῖσθε, δὲν ἀναφέρει τὰ ὅσα ὑποστηρίζετε, ἀλλὰ καὶ σωρεῖα ἐπιστήμων καὶ οὐδὲν ἥττον ἀξιοπίστων τῶν δύο ἡμετέρων Ἑλλήνων συγγραφέων ὡς ὁ Tournefort, ὁ La Croix, ὁ Della Rocca ἀναγνώσαντες αὐτῶν. Τοῦ δὲ παρατεθέντος

τας συγγραφείς, καλίστα δὲ τὸν τελευταῖον πολλαχού τοῦ συγγράμματος ὑμῶν ἀναφέρετε, καὶ ὅμως ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου οὐδεμίαν μνείαν ἠξιώσατε αὐτόν. Τοῦτο εἶναι ἀρκούσα ἀπόδειξις, ὅτι οὐδέποτε ἀνεντρέξετε εἰς τοὺς εἰρημένους συγγραφείς (ἂν καὶ συχνὰ πικρὰ τοὺς ἀναφέρετε) ἀπλῶς δὲ καὶ μόνον παραπέμπετε εἰς αὐτοὺς ὅταν ἐν ἄλλῃ τινι μεταφράσει εὗρετε παραπομπὰς γενομένας πρὸς αὐτοὺς.

Συμβαίνει, βλέπετε ὑμῖν, ὅτι συνεθεῖς εἰς τὸ ἀτυχὲς ἐκεῖνο παιδίον τὸ ὁποῖον ψευδόμενον ὄλονεν δὲν ἐπιστεύθη καὶ ὅτε τὴν ἀλήθειαν ἔλεγε, καὶ οὕτω κατεργάσθη ὑπὸ τοῦ λύκου.

Μάθετε λοιπόν, ὅτι ἔργον ἀληθοῦς ἱστορικοῦ δὲν εἶναι παντάπασιν τὸ συρράπτειν καὶ ἀνεξετάστως παραδέχεσθαι τὰς γνώμας ἐνός ἢ καὶ δύο τῶν πολλῶν συγγραφέων μετὰ τῶν παρατεθειμένων ὑπ' αὐτῶν παραπομπῶν, ἀλλὰ τὸ ἀνατρέχειν εἰς τὰς κυρίας πηγὰς καὶ ἰσχυρεῖσθαι τοὺς ἀρχαιοτέρους μετὰ τῶν νεωτέρων ὅπως τὴν ἀλήθειαν ἀνεύρη.

Πιστεύω ὅτι ἐκ τοῦ ἀγῶνος τούτου πολλὰς τὰς ὥφελαις θέλετε λάβει, προσέχοντες εἰς τὸ μέλλον ὅπως μὴ ἐκτιθέσθαι ἄνευ λόγου, γράφοντας καὶ παραδεχόμενοι ἀδασανίστως ὅ,τι εὗρετε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ.

Ἑλληνικὴ σκηνή.

Λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἀφίξεως τοῦ δοκίμου ἡθοποιοῦ κ. Δημ. Ἀλεξιάδου χαράσσομεν ὀλίγας γραμμὰς περὶ τῆς ἑλλ. σκηνῆς, διότι ἔχομεν καὶ τι ἐνδιαφέρον ν' ἀνακοινώσωμεν τοῖς ὑμετέροις συμπολίταις. Τὸ ἐνδιαφέρον δὲ τοῦτο εἶναι ἡ φήμη ἣν ἀπέκτησαν δύο Ἑρμουπολίται ἐν Ἀνατολῇ, ὁ μὲν ὡς ποιητής, ὁ δὲ ὡς ἡθοποιός.

Γνωστὸν ὅτι καθ' ὅλην τὴν χειμερινὴν περίοδον ἔτερψε τὸ κοινὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἡ ἑλληνοδραματικὴ ἐταιρεία ἡ διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ ὑμετέρου συμπολίτου κ. Δημ. Ἀλεξιάδου. Ὁ λόγιος οὗτος νέος αὐτοδίδακτος ἀναδειχθεὶς δοκιμώτατος ἡθοποιὸς ἀπέκτησεν ἀπὸ τινων χρόνων οὐ μόνον τὴν ὑπόληψιν τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἑλλήνων, ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι δύναται νὰ ἔγῃ ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὰς μεγίστας ὥφελαις ἃς χορηγεῖ τῷ ἑλληνισμῷ ἡ ἑλληνικὴ σκηνή. Πλέον ἡ ἐκμὸν παραστάσεις δοθεῖσαι ἐν τῷ γαλλικῷ θεάτρῳ, τῷ Κρυσταλλίνῳ καὶ ταῖς Δέσλαις τῆς Κων/πόλεως ἐκύρυσαν περὶ αὐτοῦ τὴν ὑπόληψιν, ἥτις προσήκει αὐτῷ ὡς ἡθοποιοῦ μοχθοῦντι ὑπὲρ τῆς σκηνῆς διὰ λόγους ἀνωτέρους τοῦ ὕλικου συμφέροντος. Ἀληθῶς διὰ τῆς παραστάσεως τῶν ἀριστουργημάτων τῆς δραμ. φιλολογίας ἔδρεψεν οὐκ ὀλίγους θαυμάσιους. Ἰδίως συνεκίνησε τοὺς Ἕλληνας καὶ ἡ παράστασις δύο ἑλλ. δραμάτων τοῦ «Κοριολάνου» ὑπὸ Ἰ. Μαυρομιχάλη καὶ τῶν «Κρητῶν καὶ Βενετῶν» δράματος τοῦ ὑμετέρου συμπολίτου κ. Τιμ. Ἀμπελά, ἀξιωθέντος τῶν πρῶτων ἐπαινῶν κατὰ τοὺς ποιητ. ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἀγῶνας τοῦ 1872 καὶ 1873, παρασταθέντος δὲ καὶ ἀπὸ τῆς ἐνταῦθα σκηνῆς.

Ἐπειδὴ ἡ περὶ τοῦ ὑμετέρου συμπολίτου κ. Ἀμπελά κρίσις τῶν βυζαντινῶν ἐφημερίδων δὲν εἶναι ἀμέτοχος ἐνδιαφέροντος τινος καὶ διὰ τοῦ «Ἑρμουπολίταις» μεταφέρομεν ἐκ μίαις βυζαντινῆς ἐφημερίδος τῆς «Θράκης» τὴν ἐξῆς κρίσιν περὶ τῶν «Κρητῶν καὶ Βενετῶν» πλειστάκις διδασκθέντων ἀπὸ τῶν ἐν Ἀνατολῇ Ἑλλ. Θεάτρων.

«Ἐν τῷ καθ' ἐκάστην δι' ἀμαρτῶν στεφανούμεν ψεφάνων τὴν ἐκτικτὸν ἐκείνην μεγαλοφυΐαν τῆς Ἀγγλίας (τοῦ Σαίξπηρου), τοῦ Κοριολάνου τοῦ Ἰ. Μαυρομιχάλη, καὶ οἱ Κρητῆς καὶ Βενετοὶ» τοῦ Τιμ. Ἀμπελά ἐφελεύουσιν τὴν ὑμετέραν προσοχὴν καὶ παρίστανται ὅπως διαφιλονεικήσωσι μέρος τῶν ἐν χειρὶν ὑπολειπομένων δαρνῶν καὶ νὰ τὸ εἰπώμεν; ἀμφότεροι νέοι, ἀμφότεροι ζωηροί, οἱ δύο Ἕλληνες ποιηταὶ κατορθοῦσι ν' ἀποστρέψωσι πρὸς στιγμὴν τὰ βλέμματα ἡμῶν ἀπὸ τῆς γιγαντώδους ἀναλύσεως τοῦ αἰουλίτου Καίσαρος ὅπως ἐντροφίσωμεν εἰς τὰς καλλονὰς τῶν δύο μνησθέντων ἐθνικῶν δραμάτων. Ὁ «Κοριολάνος» καὶ οἱ «Κρητῆς καὶ Βενετοὶ» κέντηται ἀμφότερα ἰδίως ἀρετὰς καὶ κλασικῇ ἀξίαν. Σήμερον, ὅτε τὸ ἑλληνικὸν δραματολόγιον δὲν εἶναι εἰσέτι ἀρκούντως πεπλουτισμένον διὰ προϊόντων καθαρῶς ἐθνικῶν, παρηγορούμεθα βλέποντες ἀναδιδασκόμενα ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν σκηνῆς ἔργα προδιδόντα ἐν πολλαῖς τὸ εὐφαντασίον τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Εἶναι ἀληθές ὅτι εἰς τὸν «Κοριολάνον» καὶ τοὺς «Κρητῆς καὶ Βενετοὺς» εὐρίσκομεν πλείστας ὅσας μιμήσεις ἄλλων ἔργων ἀληθῶς πρωτοτύπων ἀλλ' εἰς ἀμφότερα ἐπιτρέχει χάρις καὶ γλαφυρότης ρυθμοῦ καὶ φράσεως συγκρινόμεναι μετὰ πολλῆς τῆς τέχνης κατὰ τὴν πλοκὴν καὶ τὴν λύσιν.»

«Ἐν τῷ «Κοριολάνῳ» ὑποκρύπτεται κάλαμος ἐμυθρῆς-ρος καὶ στιβαρότερος, καὶ ἡ σύνθεσις τοῦ δράματος, εἰ καὶ ἐν μέρει περιπεπλεγμένη καὶ στρυφνὴ, συνεπλήχθη οὐχ ἥττον ἐπιτυχῶς. Νεανικώτερον καὶ ζωηρότερον εἶνε τὸ ποίημα τοῦ Ἀμπελά. Τὸ θέμα του, ἐξεγείρον τὰς ἱστορικές τοῦ ἔθνους ἀναμνήσεις, μετέχει καὶ χάριτος καὶ ποικιλίας ὁ ποιητής σαφὲς περιγράφει, καὶ πολὺ καλίστα πανταχοῦ ὁμῶς διαφαίνεται εὐφυΐα ἑλληνικῇ, ἥτις δὲν φαίνεται προσορισθεῖσα ὅπως γεννήσῃ ἐν καὶ μόνον τέκνον· γνωρίζοντες δὲ ἀπὸ πολλοῦ τὴν νεανικὴν ταύτην φαντασίαν ἐκ διαφόρων ποιητικῶν δοκιμῶν, ἔχομεν πάντα ἑλπίδα ὅτι ἡ ἑλληνικὴ σκηνή θὰ εὐτυχῶς ἡ-

ριθμούσῃ καὶ ἄλλα τοῦ Ἀμπελά ἔργα ἀντάξια καὶ ἀνώτερα τῶν «Κρητῶν καὶ Βενετῶν».

«Χαίροντες δὲ ἀναφερόμεν ὅτι καὶ εἰς τὰς τρεῖς παρὰ τὰς ἑλληνοδραματικὴν ἡμῶν ἐταιρίαν κατέβαλεν ἰδιόχουσαν μέριμναν ὅπως μὴ φανῇ κατωτέρα τῶν διδασκόμενων ἔργων, τῶν ὁποίων πλείσται ὅσαι ὑπάρχουσιν αἱ σκηναὶ δυσκολαί.»

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τὰ ἀστυνομικὰ τοῦ ὑμετέρου δήμου ὑπὸ τὴν ἐμπρονα διοίκησιν τοῦ ἐντίμου συμπολίτου ἡμῶν κ. Ν. Βεάκη, δημαρχικοῦ παρέρου, ἤρξαντο βελτιοῦμενα. Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθεῖσαι παρ' αὐτοῦ ἀστυνομικαὶ διατάξεις καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν εὐφρόστησαν εἰς τὸ κοινόν, ἰδίᾳ δὲ ἡ ἀφορώσα τὴν ἀπὸ τῶν συνοικίων ἀποπομπὴν τῶν φαυλοβίων γυναικῶν καὶ τῶν ἐταίρων. Οἱ συμπολίται ἡμῶν προσκληθέντες νὰ δηλώσωσι τὰ μέρη ἐνθα τις τούτων διελθοῦσα τὰς ἐρεῦνας τῆς Ἀστυνομίας κρύπτεται, ἃς μὴ ἀδιαφορῶσι, διότι τότε φαίνονται προστατεύοντες τὴν φαυλότητα. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ ἡ Ἀστυνομία ἐπελήφθη ἐπ' ἐσχάτων τῆς ἐξετάσεως τοῦ ἄρτου καὶ ὥρισε τὴν τούτου διατίμησιν, ἐπιβλέπει δὲ καὶ τὴν ποιότητα, πεποιθήμεν ὅτι ὁ κ. Βεάκης θέλει ἐν καιρῷ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τοῦτο τὸ ζήτημα, καθόσον ἡλίου φαινότερον ἀπεδείχθη ὅτι ὁ συναγωνισμὸς, οὗ τὴν ἐφαρμογὴν ὡς προκρίτοτεραν ἡπάσατο ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ πρὸς βελτίωσιν τοῦ ἄρτου ἐν τῇ ὑμετέρᾳ πόλει, δὲν εὐδοκίμει, καθόσον οἱ παραγωγεῖς τοῦ ἄρτου, ὀλίγοι ὄντες καὶ συνεννοούμενοι μετὰ τῶν, οὐ μόνον ὑπερτιμημένων πωλῶσιν αὐτὸν ἀλλὰ καὶ ἄθλιον, ἐνῶ ὁμολογουμένως πανταχοῦ ἡ τιμὴ τῶν σίτων ἐξέπεσε πρὸ πολλοῦ.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἤρξαντο καὶ ἐπερπαθῆσαν αἱ ἐξετάσεις τῶν παιδῶν τοῦ παρ' ἡμῖν Δημοτικοῦ Ὀρφανοτροφείου καθ' ἃς παρέστησαν ὁ τε Σ. Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν, ὁ κ. Νομάρχης καὶ ὁ κ. Δήμαρχος μετὰ τῶν ἐντίμων τοῦ ἀδελφάτου μελῶν. Αἱ πρόδοι τοῦ καθιδρύματος τούτου εἰ καὶ ἐπαινεταὶ χρηζοῦσιν ὁμῶς μείζονος ἐπιμελείας ἐκ μέρους τοῦ ἀδελφάτου. Ἰδίως δὲ ἡ περὶ τὰς ἐν αὐτῷ εἰσηγμένας τέχνας ἐνάσκησις τῶν νέων δέον ἵνα ᾖ ταῦτα, ὥστε τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐξερχόμενον ὄργανον νὰ γινώσκῃ νὰ ῥάπτῃ καλῶς ἐν ἐνδύμα οἰονδήποτε ἢ νὰ φέρῃ εἰς πέρας ἐν οἰονδήποτε ζεῦγος ὑποδημάτων. Ἐκεῖνο δὲ ἥπερ ἐπροξένησεν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς παρευρεθέντας τὴν ἡμέραν ταύτην εἰς τὸ ἐν λόγῳ καθιδρύματι ἦτο ἡ σωμαστικὴ εἰς ἡν προσκύνοντες ἐγυμνάσθησαν παρὰ τοῦ γυμναστοῦ κ. Γ. Παγκάλου. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀξιόμειπτον διὰ τὴν πόλιν ἡμῶν τὰ μὲν ὄργανα νὰ γυμνάζωνται τὰ σώματα τόσον καλῶς καὶ νὰ ἔχωσι τόσην ἐκ τούτου εὐεξίαν, τὰ δὲ τέκνα τῶν συμπολιτῶν μας νὰ στερῶνται τοῦ τοιοῦτου διὰ τὴν ὑγείαν αὐτῶν εὐεργετήματος; Ὁ κ. Δήμαρχος εἶναι ἀνάγκη νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν γενικὴν ταύτην ἐπιθυμίαν τῶν συμπολιτῶν μας, οἵτινες οὐδόλως δυσκολεύονται νὰ πληρώσωσι καὶ διδασκτὸν τι διὰ τὴν τοιαύτην ἄσκησιν.

— Δύο νέοι συναδελφοὶ ἡ μὲν «Πλειάξ» ἡ δὲ «Φερεκύδης» ἐξεδόθησαν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, τρίτη δὲ ἡ «Ἐξέγερσις» προχθές. Χαίρετιζόντες ἀπάσας εὐχόμεθα αὐτοῖς βίαν μακρὴν, λαμπρὸν δόξης καὶ κερδῶν στάδιον καὶ πάσης σατανικῆς ἐπιδρομῆς ἀπληλαγμένον, ὅτι πονηρὰ τῇ δημοσιογραφίᾳ ἡμέραι αὐτῆς ἐπέστησαν.

— Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ συνδρομῇ τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἐν Χρούσοις ἱερῶν ναῶν ἀγίου Σπυρίδωνος καὶ Παναγίας καὶ τῇ συναγωγῇ τῶν τε ἐν Χρούσοις εὐπορωτέρων συμπολιτῶν ἡμῶν καὶ τῶν ἐκεῖ ἐπιχωριζόντων ἀπορωτέρων, ἐξορύσσεται δημοσίῳ φρέατι πρὸς ὕδρευσιν τῶν Ἐκκλησιῶν, καὶ τῶν πρὸς προσκύνησιν αὐτῶν προσερχομένων, ὡς καὶ τῶν ὕδατος ἀμοιρούντων ἐν Χρούσοις ἰδιοκτητῶν. Παρευρεθέντες πολλὰκις κατὰ τὰς ἐορτάς τῶν ἁγίων ναῶν εἰς Χρούσα, καὶ μετὰ λύπης ἰδόντες, ὅτι οἱ προσκυνηταί, ὡς ἄλλοι ἐν ἐρήμῳ Ἑβραῖοι, δὲν εὕρισκον σταγόνα ὕδατος ὅπως βρέξωσι τὰ χεῖλη αὐτῶν, ἐπαινοῦμεν τὸ εὐεργετικὸν τοῦτο ἔργον καὶ εὐχόμενοι τὴν περαιώσιν αὐτοῦ περιμένομεν τὰ ὀνόματα τῶν συνδραμόντων αὐτὸ ὅπως τὰ καταχωρίσωμεν ἐν ταῖς στήλαις τῆς ἐφημερίδος μας πρὸς δημοσίον ἐπαινὸν τῶν.

— Ὁ κ. Παντῆς Καράλης διορισθεὶς δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐνταῦθα δικαστηρίοις εἰδοποιεῖ ὅτι ἔχει τὸ γραφεῖόν του ἐν τῷ αὐτῷ οἰκίματι, ἐνθα εἶναι καὶ τὸ τοῦ κ. Κων. Σαλταμπάση.

— Χαθιὰρι μαῦρον ἀρίστης ποιότητος τιμώμενον πρὸς δρ. 14 ἡ ὁκάς πωλεῖται εἰς τὸ παντοπωλεῖον τοῦ κ. Κουτσόδοντη. Οἱ ἐπιθυμοῦντες προσελθέτωσαν καὶ θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστημένοι.

— Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Τήνου ὅτι τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένοντο αἱ θεριναὶ ἐξετάσεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῶν κορασίων, τοῦ διευθυνομένου παρὰ τῆς ἀξιολόγου καὶ εὐπαιδέτου διδασκαλίσσης κ. Βιρηνούλας Σαμοθράκη. Ἐκτὸς τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν, ἱκανὸν πλῆθος πολιτῶν συρρέυσαν εἰς ταῦτα ἡδέως ἡκράσατο καὶ μετὰ προσοχῆς τοῦ ἐναρκτήριου λόγου, ὃν ἡ χρηστὴ διδάσκαλος προεφώνησεν

αὐτοῖς, καὶ μετ' εὐχαριστήσεως πολλῆς ἐπεδοκίμασε τὴν πρόδον τῶν κορασίων ἄτινα, εἰς πάντα τὰ μαθήματα ὄντα προσηκόντως παρεσκευασμένα, καὶ εὐστόχως καὶ ἄνευ ἐνδοιασμῶν ἀπήντων εἰς τὰς ἀπειθυνομένας εἰς αὐτὰ πάντοθεν ἐρωτήσεις. Οἱ παρευρεθέντες ἀπαρχόμενοι συνεχάρησαν τῇ πολυτίμῳ διδασκαλίᾳ διὰ τὰς προόδους τῶν μαθητριῶν τῆς, ὅπερ εἶναι μίαν ἠθικὴν ἀμοιβὴν διὰ τὴν κ. Σαμοθράκη, ἥτις ἱκανὰ ἔτη μετελθοῦσα ἐνταῦθα τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἐν τῇ Γαλλικῇ τῆς Σύρου Σχολῇ καὶ ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τοῦ κ. Μαγμάκη, διὰ δὲ τὴν πείραν καὶ τὸ εὐμέθοδον θεωρουμένη μία ἐκ τῶν καλλιτέρων διδασκαλισσῶν τῆς πόλεώς μας, ἐπόμενον ἦτο νὰ εὐδοκιμήσῃ ἐν Τήνῳ. Ὅθεν συγχαίροντες τῇ εἰρημένῃ κυρίᾳ ἐπὶ τῇ ἠθικῇ ταύτῃ ἀμοιβῇ, παροτρύνομεν αὐτὴν νὰ ἐμμείνη οὕτως ἐπιμελῶς ἐκτελοῦσα τὸ καθήκον αὐτῆς, βεβαία ὅτι μόνον ὅσοι δὲν ἠξιώθησαν τέκνων μὴδ' ἐπιστεύθησαν τὴν ἠθικὴν καὶ διανοητικὴν διαπαιδαγώγησιν αὐτῶν διδασκάλοις, οὗτοι καὶ μόνον δὲν δύναται νὰ αἰσθάνωνται οὔτε τὰς πολιτίμους ὑπηρεσίας, ἃς προσφέρει τῇ κοινωνίᾳ ὁ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου διαπλάττων διδάσκαλος, οὔτε πόσον σπάνιον καὶ τίμιον χρέμα εἶναι τὸ τυχεῖν τ' ἑνα διδασκάλου ἱκανοῦ καὶ εὐμεθοῦς καὶ πόσον ὀλέθριον καὶ φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας ἀνικάνου καὶ τυρλοῦ.

— Καὶ οἱ ἐν Χίῳ ἐμποροπλοίαρχοι σπουδαῖα ἐποιήσαντο βήματα εἰς τὴν θαλασσοπλοίαν. Καθ' ἃς ἔχομεν ἐκείθεν πληροφορίας ἐκτὸς τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν πλοιαρίων, βομβαρδῶν καὶ γολετῶν, κέντηται ἤδη 147 πλοῖα μεγάλα (γαμβάρας) 25—30 χιλιάδων κοιλῶν χωρητικότητος. Εἰς μόνος πλοίαρχος ὁ κ. Κόκκινος μέλλει νὰ ναυπηγήσῃ ἐνταῦθα ἰδιοκτητὸν πλοῖον 135 ποδῶν, ἥτοι 40 χιλ. κοιλῶν χωρητικότητος. Ἐταιρία δὲ συνέστη ἰδιόρρυθμος μελλούσα νὰ κατεσκευασθῇ ἐξ πλοῖα 150 ποδῶν ἑκαστον (χωρητικ. 45—50 χιλ. κοιλῶν) ὧν τὰ μὲν τρία θέλουσι κατασκευασθῇ ἐν Χίῳ τὰ δὲ ἑτέρα τρία ἐνταῦθα. Περί τούτων προσεχῶς.

Νεκρολογία.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεβίωσεν ἡ χρηστὴ σύζυγος τοῦ συμπολίτου καὶ ἀστυνόμου τῆς πόλεώς μας κ. Γ. Λουλουδάκη Ἀθηνᾶ, ἐν πλήρει ἀκμῇ νεότητος, καταλιπούσα πολυάριθμον ἐξ ὀκτὼ ἀνέκτων τέκνων οἰκογένειαν. Οἱ συμπολίται ἡμῶν συγκεκνημένοι διὰ τὸ λυπηρὸν τοῦτο συμβάν ἀθρόοι συνώδυσαν τὸν νεκρὸν τῆς ἀξιοβροντήτου Ἀθηνᾶς, μέχρη τοῦ τάφου. Συλλυπούμενοι ἀπὸ καρδίας τὸν σύζυγον καὶ τὰ ὄργανα αὐτῆς τέκνα, δεόμεθα ὅπως ὁ κύριος τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐν σκηναῖς δικαίων.

Πένθιμον ἐπίσης εἶχομεν πομπὴν καὶ τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Ἀλεξάνδρου Ἀλεξοπούλου, Τηνίου, πρὸ ἐτῶν ἐγκατασταθέντος ἐνταῦθα γετὰ τῆς πατρικῆς τοῦ οἰκογενείας καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμπορίου ἐπικερδῶς ἐξασκούντος. Ἦτο ἀληθῶς νέος πεπρωτισμένος διὰ πολλῶν ἐξαιρέτων προτερημάτων, προήχθη ἀρκούντως εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ κατέστη τὸ στήριγμα καὶ ἡ καλὴ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀποκατάστασις, ὃτ' αἰρνης ὀξεία νόσος προσβαλοῦσα τὴν ὑγείαν αὐτοῦ εἰς τέσσαρας ἡμέρας τὸν κατέρριψεν ἄπνον. Ἀλλ' ἀφοῦ οὕτως νυδόκησεν ὁ Θεός, συμπνεθόμεν μὲν μετὰ τῶν οἰκείων αὐτοῦ, δεόμεθα δὲ ὅπως ὁ Κύριος πράνῃ τὰς λύπας αὐτῶν, τὸν δὲ μεταστάντα ἀναπαύσῃ ἐν κόλποις Ἀβραάμ.

Μνημόσυνα.

Τὸ προσεχὲς Σάββατον, 10 Αὐγούστου, θέλει τελεσθῇ ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μακαρίτιδος θυγατρὸς καὶ συζύγου ἡμῶν

ΕΛΕΝΗΣ,

εἰς ὃ προσκαλοῦνται εὐαρεστούμενοι νὰ προσελθῶσιν οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ὅπως ἐνώσωσι μετ' ἡμῶν τὰς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς μακαρίτιδος δεήσεις τῶν.

Ἐν Ἑρμουπόλει 3 Αὐγούστου 1874.

Ὁ πατήρ
ΕΜΜ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.
Ὁ σύζυγος
Ν. ΚΥΡΓΟΥΣΙΟΣ.

Τὴν προσεχῇ Κυριακῇ, 11 Αὐγούστου ε. ε. μετὰ τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας, τελεῖται Ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου

ΙΩΑΝΝΟΥ ΨΥΧΑ.

Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ οἰκογενεῖς

νειακοί φίλοι να τιμήσωσι την τελετήν διὰ της πα-
ρουσίας των.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ο Διευθυντής του εν Τήνῳ λιθοτομικοῦ ἐργο-
στασίου δ' «Πραξιτέλης» δηλοποιεῖ ὅτι τὸ μετὰ πολ-
λοῦ κόπου καὶ θυσιῶν ἀνυπολογίστων ἰδρυθὲν ἐρ-
γοστάσιον τοῦτο, ἀφοῦ ἤχθη εἰς πέρας καὶ ἤρξατο
ἡ παραγωγή προσόδων διέκοψε τὰς ἐργασίας αὐ-
τοῦ δι' ἑλλειψιν κεφαλαίων. Ὅτι, συγκληθείσης ἐπὶ
τούτῳ συνελεύσεως καὶ τοῦ σκοποῦ καταθέσεως
νέων κεφαλαίων ἀποτυχόντος, ἡναγκάσθη νὰ πα-
ραιτηθῇ τῆς διευθύνσεως, ὅπως μὴ χαρακτηρισθῇ
ἐμμένων ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἵνα μισθοδοτῶμαι, συ-
στήσας τοῖς κυρίοις μετόχοις νὰ ἐκλέξωσιν ὄντινα
ἤθελον ὡς διάδοχόν μου. Ὅτι ἰδὼν τούτους βρα-
δύνοντας ν' ἀποφασίσωσι περὶ τοῦ πρακτέου ἐσύ-
στησα αὐτοῖς Ἰταλὸν τινα, ἀναδεχόμενον κατ' ἀ-
ποκοπὴν τὸ ἐργοστάσιον ἐπὶ ἐτησίᾳ χορηγίᾳ δραχ.
14 χιλιάδων τοῖς μετόχοις, ἀφοῦ καταθέσωσιν αὐ-
τῷ εἰσάπαξ κεφάλαια 15 χιλιάδων δραχμῶν, δι' α
προσέφερεν ἀξιόχρεων ἐγγυητῇ. Ὅτι μὴ γενομέ-
νης ἀποδεκτῆς τῆς συστάσεώς μου ταύτης τὸ Δι-
οικητ. Συμβούλιον προσεκάλεσε τὸν κ. Γ. Χαλα-
πᾶν, εἰδικὸν πρὸς τὴν ἐργασίαν ταύτην, ὅστις ἐξε-
τάσας τὰ κατὰ τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο ἀπεφάνθη
ὅτι δέχεται τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ
νὰ καταθέσῃ μὲν οὗτος ὡς ἐγγυήσιν ἐξ χιλιάδας
δραχμῶν εἰς νέας προνομιοῦχους μετοχὰς νὰ κα-
ταθέσωσι δὲ καὶ οἱ μέτοχοι δεκατέσσαρας χιλιάδας
δραχμῶν ὡς κεφάλαιον καὶ τοῦτο προνομιοῦχον διὰ
τὴν κίνησιν τῆς μηχανῆς καὶ τὴν παραγωγὴν προ-
σόδου, ὑποσχόμενος καθαρὸν κέρδος δραχμῶν 15
ἕως 20 χιλιάδων ἐτησίως. Ὅτι μὴ κατατεθέντων
τῶν χρημάτων τούτων προέτεινε νὰ ἐνοικιάσῃ τὸ
ἐργοστάσιον ἀντὶ 5000 δραχμῶν ἐτησίως, ἀλλὰ
καὶ ἡ πρότασις του αὕτη ἀπερρίφθη. Τούτων οὖ-
τως ἐχόντων καλῶ καὶ αὐτὸς δυνάμει τοῦ ἄρθρου
31 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦς κ. μετόχους τῆς εἰρη-
μένης ἐταιρίας εἰς ἑκτακτον συνεδρίᾳσιν, συγκρο-
τηθησομένην τῇ 1 Σεπτεμβρίου ὥραν 3 Μ. Μ. ἐν
τῷ καταστήματι τοῦ κ. Γ. Ρήγου ἵνα συσχεθῶσι
πρὸς διάσωσιν τοῦ ἐργοστασίου, ὅπως μὴ εὐρεθῶ-
μεν ἄλλως εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ διαλύσωμεν
τὴν ἐταιρίαν, ἥτις οὐ μόνον τοῖς κ. μετόχοις μέλ-
λει ν' ἀποβῇ ἐπιζήμιος ἀλλὰ καὶ εἰς ἐμὲ, τὸν ὁποῖον
καθ' α καὶ αὐτοὶ οἱ δυσμενῶς πρὸς ἐμὲ διακείμενοι
ὁμολογοῦσι, ἡ ἐπιχείρησις αὕτη κατέστησε δυστυχῇ
ὡς ἀποξενώσασά με καὶ αὐτῆς τῆς ἀκινήτου περιου-
σίας μου καὶ ἀποστερήσασά μοι καὶ αὐτὴν τὴν στέ-
γην ἐν ἣ ἕως τότε ἀμέριμνος κατοικῶν.

Ἐν Σύρῳ τῇ 5 Αὐγούστου 1874.

Ο Διευθυντής
ΖΩΡΖΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

ΜΗΧΑΝΑΙ.

Μηχαναὶ ραπτικῆς δι' οἰκογενείας, ράπτας, ὑπο-
δηματοποιούς καὶ δι' ὅποιανδήποτε ἐργασίαν πω-
λοῦνται εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Νικ. Καρδίτση.

Ἐνοικιάζεται εἰς μετριωτάτην τιμὴν ὁ εἰς θέσιν
Ῥοζιὰ ἀμπελόκηπος τοῦ κ. Γεωργίου Γεωργιάδου
περιέχων δύο οἰκίσκους καὶ διάφορα ὀπωροφόρα
δένδρα.

Αἱ κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Π. Γκιώνη δύο ἀ-
ποθήκαι, ἐξ ὧν ἡ μία με δεξαμενὴν, ἐνοικιάζονται.
Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸν ἴδιον.

Ἡ παρὰ τὴν συνοικίαν Ποταμοῦ, κειμένη ἰδιό-
κτητος οἰκία τοῦ κ. Ἰωάν. Κελμπερῆ, συγκαίμενη
ἐκ δύο αἰθουσῶν, πέντε δωματίων, ἐνὸς ἐστιατο-
ρίου, μαγειρίου, δεξαμενῆς κλπ. ἐνοικιάζεται. Ἡ
διεύθυνσις εἰς τὸν ἴδιον.

Ἐνοικιάζονται τρεῖς ἀποθήκαι κείμεναι ὀπισθεν
τοῦ Παντοπωλείου καὶ κάτωθεν τῆς οἰκίας τοῦ κ.
Νικολάου Ε. Ἀδάμ. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν ἴδιον.

Ἡ εἰς χωρίον Μάννα κειμένη ἰδιόκτητος οἰκία
τοῦ ἀποβιώσαντος Ἰωάν. Κουρμαλίδου πωλεῖται.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ»

Οἱ ἀγορασταὶ ἀποταθήτωσαν εἰς τὸν Ἰωάν. Παπ-
παδόπουλον, βιβλιοδότην.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν συνοικίαν Βαπορίων οἰκίᾳ τοῦ
κ. Α. Ταμβάκου ἐνοικιάζεται τὸ πρῶτον ἢ καὶ τὸ
δεύτερον τμήμα· οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοικιάσωσιν
τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν συνανοηθήτωσαν μετὰ τοῦ ἰδίου.

Αἱ εἰς θέσιν Σταυροῦ, κείμεναι ἐξοχικαὶ οἰκίαι
τοῦ κ. Ι. Μ. Μαζίου ἐνοικιάζονται. Ἡ διεύθυνσις
πρὸς τὸν ἴδιον.

ΑΓΩΓΗ

Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ
Πρωτοδικῶν

Σταύρου Χρυσοῦ, κατοικοῦ ἐνταῦθα, ἀτμομυλωτροῦ,
κατὰ

Ζαννῇ Κουφουδάκη, κατοικοῦ ἐπίσης,
ἐμποροπλοιάρχου, ἥδη ἀγνώστου διαμονῆς.

Δυνάμει γραμματίου ἐκδοθέντος ἐνταῦθα εἰς τὴν διατα-
γὴν μου ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1869 ὁ ἐναγόμενος μοι ὀφείλει
δραχμὰς Β. διατιμήσεως 1400, δι' ἀντίτιμον ἄλλων τόσων
ἀς παρ' ἐμοῦ ἔλαβεν εἰς μετρητὰς, ὑποσχεθείς τὴν πληρωμὴν
αὐτῶν εἰς προθεσμίαν μηνῶν ἐξ Μ. 6 καὶ ὁμολογήσας τόκον
1 0/0 τὸν μῆνα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ γραμματίου μέχρι
ἐξοφλήσεως.

Ἐπειδὴ ἡ προθεσμία τοῦ γραμματίου τούτου πρὸ πολλοῦ
παρήλθεν, ὁ δὲ ἀντίδικος μεταξὺ ἐν ἀγνώστῳ δὲν μοι κα-
τέβαλε τὰ ἀντίτιμον αὐτῶν ὡς καὶ τοὺς τόκους ὑπερμε-
ρείας.

Ἐπειδὴ οἱ τόκοι μέχρι σήμερον ἀναβαίνουν εἰς δραχ.
605 καὶ συμποσοῦνται μετὰ τοῦ κεφαλαίου εἰς δραχ. 2005.

Διὰ ταῦτα

Καλῶ τὸν ἀντίδικον ἐμπροθέσω ἐνώπιον τοῦ δικαστη-
ρίου τούτου πρὸς συζήτησιν καὶ ἐξαιτούμαι

Δεκτῆς γενομένης τῆς παρουσίας μου.

Νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἐναγόμενος διὰ προσωπικῆς κρατήσεως
καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως νὰ μοι πληρώσῃ
δραχμὰς Β. διατιμήσεως (2,005) δύο χιλιάδας πέντε μετὰ
τοῦ τόκου των πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς
ἀγωγῆς μέχρι ἐξοφλήσεως· καὶ

Τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Ἀρμόδιος κλητὴρ ἐπιδότω τὴν παροῦσαν νομίμως τῷ ἐν-
ταῦθα κ. Εἰσαγγελεῖ διὰ τὸν ἐν ἀγνώστῳ διαμένοντα ἀντί-
δικον καὶ δημοσιεύσάτω διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδομένης ἐφη-
μερίδος ἡ «Πανόπη».

Σύρος τῇ 1 Αὐγούστου 1874.

Ὁ πληρεξ. Δικηγόρος

Κ. ΕΣΛΕΝ.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

Σύρος 7 Αὐγούστου 1874.

Ὁ πληρεξ. Δικηγόρος

Κ. ΕΣΛΕΝ.

ΑΓΩΓΗ.

Χρήστου Ψαβρόπουλου καὶ Ἠλίας Σιμιτζοπούλου,
κατοίκων τοῦ μὲν πρώτου Ἐρμουπόλεως,

τοῦ δὲ δευτέρου Ναυπλίου,

κατὰ

Ἀβραάμ Σουριάνου,

κατοικίας καὶ διαμονῆς ἀγνώστου.

Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ
Πρωτοδικῶν.

Ὁ ἀντίδικος εὐρισκόμενος ἐνταῦθα καὶ ἀγοράσας καὶ πα-
ραλαβὼν παρὰ τῆς ἐταιρίας Α. Ψαβρόπουλος καὶ Σα πραγμα-
τείας τῆς τελείας ἀρεσκείας του πρὸς μεταπώλησιν καὶ κερ-
δοσκοπίαν του, ἐξέδωκε τὸ ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου 1869 γραμ-
μάτιον εἰς διαταγὴν τῆς ἐταιρίας διὰ δραχ. ἐν ὄλῳ χιλίας
πεντήκοντα πέντε, ἔχον οὕτω

ΧΡΕΩΣΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ.

Διὰ δραχ. 874.92.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου τὴν 8 Ἰανουαρίου 1869.

Χρεωστῶ ὁ ὑπογεγραμμένος πληρώσω εἰς τὴν διαταγὴν
τῶν Κων Α. Ψαβρόπουλου καὶ Σας τὰς ἀνω δραχ. ὀκτακο-
σίας ἐξδομήκοντα τέσσαρας καὶ 92 0/0 δι' αἰτίαν πραγμα-
τεῶν τῆς ἀρεσκείας μου ἀς ἡγόρασα καὶ παρέλαβα παρὰ τῶν
ιδίων. Θέλω δὲ τὰς πληρῶσαι εἰς προθεσμίαν μηνῶν τεσσά-
ρων ἡτοι μετὰ 4 μῆνας ἀπὸ σήμερον ὅλον τὸ ποσόν. Πα-
ρελθούσης τῆς ρηθείσης προθεσμίας θέλω πληρῶσαι τόκον
πρὸς μίαν ταῖς ἑκατὸν ἑκαστον μῆνα μέχρι ἀποπληρωμῆς,

γενησομένης τότε εἰς πρώτην ἀναζήτησιν τῶν δανεισθέντων
καὶ εἰς ἐνδείξιν.

(Ἐνταῦθα τίθεται ἡ ὑπογραφή τοῦ Ἀβραάμ Σουριάνου
ἐβραϊστῇ.)

Εἰς τὰς ἀνω προσετέθησαν εἰσέτι δραχ. ἑκατὸν ὀγδοήκοντα
καὶ 40 0/0. Δεκτὸν τὸ ὅλον διὰ δραχ. χιλίας πέντε
κοντα πέντε καὶ 32 0/0 με τοὺς ἀνω ὄρους.

(Ἐνταῦθα τίθεται ἡ ὑπογραφή τοῦ Ἀβραάμ Σουριάνου
βραϊστῇ.)

Ἐπειδὴ διαλυθείσης τῆς διατάκτου ἐταιρίας Α. Ψαβ-
ρόπουλος καὶ Σα κατὰ τὴν 20 Ἰουνίου τοῦ 1869 ἀπασαν
κατὰ διαφόρων ἀπαιτήσεις αὐτῆς περιήλθεν δι' ἐγκλησίαν
εἰς τὴν κυριότητα ἡμῶν τῶν ἐναγόντων δυνάμει τοῦ ἰδι-
οῦ 9,204 ἐπισήμου συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου
μουπόλεως Ἰωάννου Ἀθανασίου καὶ τοῦ κατόπιν γενομένου
ὑπ' ἀριθ. 500 ἐπισήμου συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου
Ναυπλίου Ἰωάννου Θ. Σαριγιάννη δι' οὗ ἅπαντες οἱ δικαιο-
μενοι μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ἐταιρίας Α. Ψαβρόπουλος καὶ
Σα συνήνεσαν νὰ ἐκκαθαρίσωσιν οἱ ἐνάγοντες τοὺς ἐκκαθα-
ρίσμοις τῆς διαλυθείσης ἐταιρίας καὶ νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὸν
τὸ ἐπιβάλλον, ἐπομένως καὶ τὸ γραμματίον περὶ οὗ ἡ παρούσα
ἀγωγὴ πληρωτέον εἰς ἡμᾶς.

Ἐπειδὴ ἀφαιρουμένων τῶν κατὰ καιροὺς πρὸς ἡμᾶς δόσεων
τοῦ ἀντιδίκου ἀπέναντι τοῦ ἐπιδίκου γραμματίου ὑπολείπε-
ται εἰσέτι κεφάλαιον δραχ. 605.32 μετὰ τῶν μέχρι σήμε-
ρον δεδουλευμένων τόκων ὑπερμερείας δραχ. 400.58 ἐν ὄλῳ
δραχ. 1,005.90 ἀγοραῖα ἢ Βασιλ. διατιμήσεως 852.45
ἐκπιπτομένου τοῦ ἀναλόγου πρὸς 18 0/0 ὑπερτιμῆσεως
ἀς ὁ ἀντίδικος ἀρνεῖται νὰ μᾶς πληρώσῃ ἀδικαιολογητῶς.

Διὰ ταῦτα

Καλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐμπροθέσω ἐνώπιον τοῦ
εἰρημένου Δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν τῆς παρουσίας καὶ ἐ-
ξαιτούμεθα δεκτῆς ταύτης μας γενομένης νὰ ὑποχρεωθῇ καὶ
διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστῆς
ἀποφάσεως νὰ μᾶς πληρώσῃ δραχ. τῆς Βασιλ. διατιμήσεως
852.45 ἐντόκως πρὸς 10 0/0 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς
παρούσης μέχρι ἐξοφλήσεως καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ δι-
καστικὰ ἐξόδα καὶ τὰ τέλη.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως τὴν πα-
ροῦσαν πρὸς τὸν Κον Εἰσαγγελεῖ τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν
διὰ τὸν ἀντίδικόν μας, ὅντα κατοικίας καὶ διαμονῆς ἀγνώ-
στου ὅμοιον δὲ τούτου καταχωρισθῆτω εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκ-
διδομένην ἐφημερίδα ἡ «Πανόπη».

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 25 Ἰουλίου 1874.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος τῶν ἐναγόντων
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.

ΚΛΗΣΙΣ

Παναγιώτου Σκαμπαδία, κατοικοῦ Ἐρμουπόλεως
κατὰ

Γεωργίου Α. Βόμου,

κατοικίας καὶ διαμονῆς ἀγνώστου.

Ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἐρμουπόλεως.

Ὁ ἀντίδικος ἐνεργήσας ἀσφάλειαν ὑπὲρ τινος πλοίου του
εἰς τὴν ὑπὸ διάλυσιν ἥδη εὐρισκόμενην ἐταιρίαν ὁ «Ποσει-
δών» ἐξέδωκε τὸ ἀπὸ 23 Μαΐου 1870 γραμματίον εἰς δια-
ταγὴν τῆς διὰ τὰ ἀσφάλιστρα δραχ. Βασιλ. διατιμ. 153.50
πληρωτέον μετὰ μῆνας δώδεκα καὶ ἐν ὑπερμερείᾳ μετὰ τό-
κου ἐνὸς ταῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα μέχρι ἐξοφλήσεως.

Τὸ γραμματίον τοῦτο περιήλθεν εἰς τὴν κυριότητά μου
διὰ τῆς ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1871 τακτικῆς ὀπισθογραφῆσεως
τῆς διαλυτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐταιρίας ταύτης συγκαίμενης
ἐκ τῶν Θεμιστοκλέους Ν. Βρατσάνου καὶ Ἐμμανουὴλ Κριαρῆ,
ἀλλ' ὁ ἀντίδικος οὐδὲν μοι ἐπλήρωσεν ἀπέναντι τοῦ κεφα-
λαίου καὶ τῶν μέχρι τοῦδε δεδουλευμένων τόκων δραχ.
59.16, ὥστε ἐν ὄλῳ μοι καθυστεροῦ δραχμὰς 212.66 0/0
ἀρνούμενος νὰ μοι τὰς πληρώσῃ καὶ περ πολλὰς ζητηθεί-
ας.

Διὰ ταῦτα

Καλῶ αὐτὸν ἐμπροθέσω ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου δικα-
στηρίου πρὸς συζήτησιν· ἐξαιτούμαι δεκτῆς ταύτης μου γε-
νομένης νὰ ὑποχρεωθῇ ὁ ἀντίδικος καὶ διὰ προσωπικῆς αὐτοῦ
κρατήσεως καὶ προσωρινῶς ἐκτελεστῆς ἀποφάσεως νὰ μοι
πληρώσῃ δραχ. Βασιλ. διατιμ. 212 καὶ 66 0/0 ἐντόκως
πρὸς 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως μέχρι ἐξοφλή-
σεως καὶ νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τὰ
τέλη τῆς σημερινῆς.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως ἀντίγραφον
τῆς παρουσίας πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐνταῦθα Πρωτοδικαῖς κ. Εἰ-
σαγγελεῖ, ὅμοιον δὲ καταχωρησάτω εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδ-
ομένην ἐφημερίδα ἡ «Πανόπη».

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 25 Ἰουλίου 1874.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Γ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.

Ὁ συντάκτης καὶ ἐπεύθυνος

Γ. ΚΥΤΡΙΛΑΚΗΣ.

ΛΕΒΕΦΩΝ ΦΡΕΡΗ. Κείμενον παρὰ τῇ εἰσόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Καθολικῶν, καὶ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ.